

ABSTRAKT

Předložená rigorózní práce se věnuje institutu pachtu, který je po dlouhé odmlce opět součástí občanského zákoníku, tj. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Pacht se vymezuje oproti obdobnému institutu, jímž je institut nájmu mimo jiné tím, že jeho podstatou není pouhé dočasné přenechání věci k jejímu užívání, nýbrž také požívání. Úprava pachtu se nalézá v ustanoveních § 2332 – § 2357 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Kromě ustanovení obecných jsou upraveny také dva zvláštní druhy pachtu, a to pacht zemědělský a pacht závodu, jenž byl dříve za účinnosti zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, označen jakožto nájem podniku. I přes rozdílnost pachtu a nájmu nelze zakrýt jejich částečnou podobnost či určité shodné znaky, a proto se i z tohoto důvodu pro pacht (není-li přímo v jednotlivých ustanoveních stanoveno něco jiného) použijí přiměřeně ustanovení o nájmu.

V úvodu rigorózní práce je pojednáno o historickém vývoji pachtu, jakož také potřebě důsledného rozlišování mezi nájmem a pachtem. Předmětem dalších kapitol je rozbor pachtovní smlouvy, předmětu pachtu, úplaty, doby trvání pachtu, inventáře a v neposlední řadě rozbor jednotlivých způsobů skončení pachtu. Poslední kapitoly jsou věnovány dvěma zvláštním druhům pachtu, konkrétně pachtu závodu (včetně jeho srovnání s dříve upraveným nájmem podniku) a pachtu zemědělskému. Jelikož je česká právní úprava pachtu výrazně inspirována právní úpravou německou, je v jednotlivých kapitolách nahlédnuto právě do této právní úpravy.